

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

*Церква в
Кемпбелт ауніт а Айлі
Ceann Loch Chille
Chiarain
24 травня 2026 року*

П'ятидесятниця неділя

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

8-й тиждень за звичайним часом

Вівторок: Свята Меса, 18:00

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30; Свята меса, 10:00

Група для обговорення: писання під час Великодня, 10:30 ранку в каплиці

П'ятниця: Ранкова молитва, 9:50; Свята меса, 10:00

Гімни/Музика на неділю

Процесія

98 Іди, Святий Духу

Оферторі

70 Дихай на мене, Дихання
Боже

Музика причастя

Тебе поєм (Ми співаємо тобі)

Післяпричастя

96 Спускайся, о божественна
любов

Рецесія

Наступних вихідних:

Субота, 30 травня, Вічна меса, 18:00

**Неділя, 31 травня, Урочистість Пресвятої
Трійці, Свята Меса, 10:00**

*Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-
коли за запитом.*

Єпископальна церква Святого Колумби, Бріджснд, острів Айла
7 червня, **Тілесний Христос: Свята Меса, 16:00**

Відповідь на псалом

Пошли свій дух, о Господи, і онови обличчя землі.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

*Прийди, Святий Духу, наповни серця своїх вірних
І розпали в них вогонь своєї любові.*

Алілуя.

Антифон причастя

*Всі вони були наповнені Святим Духом
і говорив про дива Божі, алілуя.*

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК: МАРІЄ, МАТИ ЦЕРКВИ 25 ТРАВНЯ 2026

Ти не залишишся сиротою

Хоча відданість Марії як «Матері Церкви» є давньою, сьогоднішній меморіал є відносно новим — його започаткував у 2018 році Папа Франциск, коли він постановив, що його святкуватимуть щорічно в понеділок після П'ятидесятниці — щоб «заохотити розвиток материнського почуття церкви».

Задумайтеся, як ви можете «матерів» церкву — а також свою родину і друзів, свою спільноту і робоче місце, а також себе. Не обов'язково бути або мати матір у традиційному розумінні, щоб знати, як надавати люблячу турботу. Стоячи під хрестом, сказав Франциск, Марія «вітала всіх людей в особі улюбленого учня як синів і дочок» — це стосується і вас.

Сьогоднішні читання: Буття 3:9-15, 20; Івана 19:25-34. *"Він сказав матері: 'Жінко, ось твій син.'"*

ВІВТОРОК: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ФІЛІПА НЕРІ, СВЯЩЕНИКА

26 ТРАВНЯ 2026

Нехай твій тиск на однолітків йде від святих

Святий Філіп Нері (1515–1595) виходив вночі молитися. Одного вечора він відчув, як у його серце увійшла куля світла, і почав говорити з іншими про Бога. Існують історії про святого Філіпа, який носив смішний одяг і розповідав жарти, але це дозволяло йому знаходити спільну мову з людьми та навчати їх важливості смирення та вдячності. Він казав: «Будь смиренным і слухняним, і Святий Дух навчить тебе.» Можливо, ти хвилюєшся про те, що про тебе думають інші, а не про те, що думає Бог. Ваші страхи та тривоги можуть зупинити вас від спроб нового на службі Богові. Як святий Філіп, зроби сьогодні щось, що може виглядати нерозумно, але покаже, що ти смиренний слуга Божий.

Сьогоднішні читання: 1 Петра 1:10-16; Марка 10:28-31. *«Немає нікого, хто здався... землі заради мене і заради Євангелія, які не отримують у сто разів більше...»*

СЕРЕДА 8-ГО ТИЖНЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ

27 ТРАВНЯ 2026

Що ти бачиш?

Коли світло підходить, зазвичай близько сутінків, скло на поїзді виконує функції і вікна, і дзеркала. Залежно від того, куди ви фокусуєте погляд, ви можете побачити або відносно нерухомий інтер'єр автомобіля, або пейзаж, що проїжджає повз, у розмитті. Це «подвійне бачення» відображає подвійність часу і вашого людського досвіду. Є незмінне, вічне теперішнє, де перебуває Бог, і потік зустрічей і досвідів, у яких ти зазвичай живеш. Так само, як пасажири у поїзді можуть обирати, з якого боку вікна спостерігати, ви маєте такий самий вибір і в повсякденному житті. На чому ви сьогодні зосередите свою увагу?

Сьогоднішні читання: 1 Петра 1:18-25; Марка 10:32-45. *"Трава в'яне, а квітка в'яне; але слово Господнє залишається навіки.»*

ЧЕТВЕР: СВЯТО ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА, ВІЧНОГО

ПЕРВОСВЯЩЕНИКА

28 ТРАВНЯ 2026

Гарна новина

Ісус знає, що наближається. Він не тікає. Він не заглушає страх шумом чи активністю. Він зупиняється. Він молиться. Чи можете ви зробити те саме? Чи можете ви замовкнути, увійти в тишу і справді слухати, що Бог хоче вам сказати?

Ісус не прикидається героєм. Він справді боїться. Його серце тремтить перед обличчям страждань, відторгнення та самотності.

Скільки разів ви стоїте у власній Гефсиманії — стикаючись із хворобою, непорозумінням або болісним рішенням? Як часто ти хочеш кричати: «Батьку, нехай це пройде повз мене»?

Ісус знає цей імпульс. Він там був. Проте Він показує нам, що справжня довіра — це вибір любові, сильнішої за страх. У годину випробування найважливіше не те, чи відчуваєш ти силу, а чи залишаєшся з Ним.

Попросимо благодаті, яка нам потрібна:

Боже, Отче наш,

- Зміцнення віри та братерської підтримки для священиків,
- навернення і мужність спокутувати зло, скоєне тими, хто зраджує священство,
- і мужність для молоді слідувати за вашим покликом.

Залишайся з ним. Він уже вирішив залишитися з тобою.

Сьогоднішні читання: Євреїв 10:4–10; Матвія 26:36-42. *"Моя душа дуже сумна, навіть до смерті; залишайся тут і спостерігай зі мною.»*

П'ЯТНИЦЯ 8-ГО ТИЖНЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ

29 ТРАВНЯ 2026

Складний, божественний — і необхідний Євангеліє від Марка не включає навчання Ісуса Молитві Отче наш, як це відбувається в інших Євангеліях. Однак, як і Матвій і Лука, Марк показує, що Ісус пов'язує наше прощення з готовністю прощати інших. «Отче наш» просить Бога пробачити нас, як ми прощаємо інших; ті, хто шукає прощення, самі мають бути «прощаючими». У Марка Ісус каже: «Коли стоїш і молишся, прощай, якщо маєш щось проти когось; щоб Отець твій, що на небесах, також простив тобі провини твої.» Ісус характеризує свою місію як віддачу себе «щоб гріхи були прощені». Нам потрібне прощення! Як сильно ми цього

прагнемо! Але водночас ми маємо бути її транспортом для інших, особливо для тих, хто нас образив.

Сьогоднішні читання: 1 Петра 4:7-13; Марка 11:11-26. *"Що б ти не просив у молитві, вір, що ти це отримав, і воно буде твоїм."*

СУБОТА 8-ГО ТИЖНЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ

30 ТРАВНЯ 2026

Яка радість!

Радість слід частіше святкувати за чесноту, якою вона є. Великий католицький теолог XIII століття святий Фома Аквінський вважав, що людство буквально «не може жити» без радості. Він стверджував, що щастя або благословенне щастя є кінцевою метою людського існування і веде до бачення Божої сутності. Хоча життєві перешкоди та невдачі ускладнюють нам постійну радість, ми пам'ятаємо слова покійної оперної співачки Беверлі Сіллз, яка казала, що ми не завжди відчуваємо щастя, але завжди можемо бути веселими. Приносьте гарний настрій у все, що робите, і в кожного, кого зустрічаєте сьогодні!

Сьогоднішні читання: Юда 17, 20b-25; Марка 11:27-33. *«Єдиному Богу, нашому Спасителю, через Ісуса Христа, Господа нашого, слава, велич, володар і влада — перед усім часом і нині і навіки. Амінь.»*

Читання на П'ятидесятницю

Діяння апостолів 2:1-11

Очікуваний Дух приходить і перетворює учнів на апостолів.

Псалом 104:1, 24, 29-30, 31, 34

Без Божого духа ми гинемо, але разом із ним оновлено обличчя Землі.

1 Коринтян 12:3b-7, 12-13

Дух дається церкві, кожному члену відповідно до його чи її покликання.

Івана 20:19-23

Жодна перешкода не може завадити нам миру Христа чи прощення гріха.

Слова на Слові

*

Дух Божий спочивав на Господі, «Дух мудрості і розуміння, Дух поради і могутності, Дух знання і страху Божого». І Господь дав цей Дух Церкві, пославши Утішника з неба на всю землю, саме там, «де Сатана — за словами Спасителя — впав з неба, мов блискавка». Ця життєдайна роса Божа необхідна нам, щоб не

згоріти і не стати марними; і оскільки у нас є обвинувач, можливо, у нас також є адвокат. Господь довірив Святому Духу власне володіння, тобто людину, яка потрапила до рук розбійників. Він сам був зворушений співчуттям до нього, перев'язав його рани і дав за нього два царські денарії. А ми, хто через Святого Духа отримали образ і напис Отця і Сина, маємо помножити денарій, даний нам, і повернути його, збільшеного, Господу нашому (святому Іринію, єпископу, Проти ересей).

* *

У романі С. Шінгера «Білий птах» розповідається сон учня:

"Я лету літаком, летячи до Персії. Крізь вікна я бачу бірюзове небо — не просто блакитне, а кришталево чисте, сяюче бірюзове. Раптом за межами літака, біля мого вікна, з'являється велика біла пташка. Вона така ж велика, як дощова хмара, з великими пір'їнами, які, здається, створені для зігріву і захисту людини.

Я дзвоню стюардесі і кажу: «Там є великий птах; Я боюся цього.»

Вона коротко поглядає у вікно і байдуже відповідає: «Це Бог. Він завжди перетинає наш маршрут, коли ми летимо рейсом о п'ятій годині.»

«Куди Він летить?» Я питаю.

«Мене це ніколи не цікавило», — відповідає стюардеса.

«Але мене це цікавить!» Я плачу.

Вона простягає мені склянку віскі. Я кидаю її їй під ноги.

«Я мушу знати, куди Він летить», — кричу я. 'Я хочу поговорити з Ним; У мене багато запитань!»

Вона мовчить. Білий Птах відлітає."

Для багатьох Бог став лише маргінальним суб'єктом — далеким спогадом з дитинства, нечіткою істотою за межами цього світу. Проте, якщо Бог справді існує, ми повинні запитати, де Його можна знайти і як Його можна зустріти.

Християнська віра наполягає, що Бог — це не абстрактна ідея, а жива реальність, яку потрібно пережити. Перші християни не покладалися на філософські докази існування Бога. Вони особисто зустрічали Ісуса з Назарету — Його життя, Його слова, Його смерть і воскресіння. Ця зустріч радикально змінила їх, перетворивши на живих свідків Христа в кожному місці і обставинах. Під силою Святого Духа вони утворили одну Церкву, одну християнську спільноту, розкинуту по всьому відомому світу.

Те, що вони пережили, не обмежується минулим. Сьогодні головним місцем, де Бог проявляє Себе, залишається християнська спільнота: чоловіки і жінки, які прагнуть жити під керівництвом Святого Духа.

Сам Христос обіцяв цей Дух Своїм учням:

"Якщо ти мене любиш, ти будеш дотримуватися моїх заповідей. І я попрошу Отця, і Він дасть тобі іншого Помічника, щоб ти був з тобою навіки, навіть Духа істини, якого світ не може прийняти, бо ні бачить Його, ні не знає Його. Ти знаєш його, бо він живе з тобою і буде в тобі.» (Ів. 14:15–17).

Зі смертю і воскресенням Христа почалася остаточна епоха Святого Духа. Через посилення Духа Воскреслий Господь залишається справді присутнім серед Своїх послідовників у новому і більш внутрішньому вигляді. Дія Святого Духа в спільноті учнів Ісуса — це саме

новий спосіб присутності Христа у Його Церкві.

Де ж тоді ми зустрічаємо Бога? Ми знаємо Його конкретно через життя та діяльність спільноти віруючих. Якщо ця спільнота не живе автентично від Бога, вона не може достовірно свідчити про Його присутність у світі. Проте сам світ залишається сценою Божого самовідкриття, а наше власне життя — це привілейоване місце, де ми вчимося визнавати Його дії.

Тут Дух Божий діє найпотужніше:

- де мати пильнує поруч із хворою дитиною;
- де діти супроводжують своїх помираючих батьків;
- де хтось несе щоденний тягар забезпечення сім'ї;
- де подружжя шукає примирення, робить жертви та прагне єдності;
- де серця відмовляються від помсти і обирають прощення.

Святий Дух діє там, де люди відмовляються залишатися пасивними перед несправедливістю, де відчай не має останнього слова, де — незважаючи на повторні невдачі — чоловіки і жінки знову піднімаються, щоб боротися за добро.

Ми справедливо благаємо Святого Духа про силу для побудови миру і справедливості, про благодать примирення між християнами та про припинення воєн. Його творчість не обмежується суворо видимими церковними межами. Хоча Церква є головним сакраментальним інструментом Його дії, Дух також діє в серцях усіх людей доброї волі, притягуючи все творіння до його істинного добра у Христі.

Звинувачувати, що Святий Дух був відсутній у таборах смерті або відсутній на сучасних полях битв — це, по суті, звинувачувати себе. Дух виключається там, де людська свобода свідомо відкидає Бога. Не Бог створює зло. Моральне зло виникає з вибору грішних людей — осіб, чиї вчинки такі, що, за суворими словами самого Господа, «було б краще для тієї людини, якби вона не народилася» (пор. Матф 26:24).

Бог залишається вірно присутнім. Вирішальне питання — чи дозволимо ми Його Духу діяти в нас і через нас у конкретних обставинах нашого повсякденного життя.

+ + +

* * *

Світ не потребує закритих людей, а людей, наповнених Святим Духом. Бути закритим до Святого Духа — це не лише відсутність свободи, а й гріх. Існує багато способів закрити себе перед Святим Духом: у егоїзмі власної вигоди; у суворому легалізмі, подібному до ставлення дослідників Закону, яких Ісус називав лицемірами; у забутті того, чого навчав Ісус; жити християнським життям не як служіння, а як особистий інтерес; і так далі. Світ потребує мужності, надії, віри та наполегливості учнів Христа. Світ потребує плодів Святого Духа: «любов, радість, мир, терпіння, доброта, доброта, вірність, лагідність, самоконтроль» (Гал 5:22). Дар Святого Духа щедро дарований Церкві і кожному з нас, щоб ми могли жити з істинною вірою, діючи через любов, щоб сіяти зерна примирення і миру. Зміцнені Духом і Його численними дарами, ми стаємо здатними до безкомпромісної боротьби з гріхом і корупцією, щоб терпляче наполегливо присвятити себе справам справедливості і миру... (Папа Франциск, 24 травня 2015).

ІКОНИ ЄВАНГЕЛІСТІВ, АПОСТОЛІВ І СВЯТИХ: 28 СХОДЖЕННЯ СВЯТОГО ДУХА

Згідно з описом у Діяннях апостолів, через п'ятдесят днів після Воскресіння апостолів зібрали у Верхній кімнаті, коли Святий Дух зійшов на них. Через це божественне виливання вони отримали духовні дари та дивовижну здатність говорити різними мовами. Церква вшановує цю подію у свято П'ятидесятниці, яке відзначається як виконання обіцянки Христа послати Параклита та як «день народження» Церкви.

Рання іконографія П'ятидесятниці тісно слідує біблійній наративі, підкреслюючи «мови, як вогняні» (Діяння 2:3), видимий знак Святого Духа, що спочиває на кожному апостолі. У цих ранніх образах Богородицю часто включають серед апостолів як уособлення Церкви, зібраної в молитві.

Пізніша візантійська та російська традиція розвиває цю образність. У російських іконах апостоли сидять у півколі, символізуючи єдність і гармонію в Церкві. Вони жестикулюють і повертають обличчя вгору до променів, що виходять із небесної дуги, символізуючи невидиму присутність Святого

Російська школа: Сходження Святого Духа. бл. 1497, Кирило-Белозерський монастир Успення Пресвятої Богородиці в Кирилові

Духа. Внизу зображена темна мандорла з літньою коронованою фігурою, традиційно інтерпретованою як «Космос», що символізує тимчасовий світ, що чекає на євангелізацію. Його корона позначає земну владу; його вік, минущість світських реальностей. Сувої, які він тримає, містять євангельські тексти різними мовами, що вказують на універсальну місію Церкви.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 24
Кров Ягня

Івана 12:24-25

«Якщо зерно пшениці не впаде в землю і не загине, воно залишається наодинці; але якщо вона помре, то принесе багато плодів.» Слова Христа, суворе попередження, що той, хто чіпляється за його життя, втратить його, заклали ключ до розуміння як Його Страждань, так і Євхаристії. Апостоли намагалися зупинити Його смерть, не розуміючи, що божественний

Цілитель дасть більше, померши, ніж зцілюючи: доступ до вічного життя. Як батько, який мусить віддати своє серце, щоб врятувати дитину, Син дозволяє Своему тілу, зерну, померти, щоб дерево Хреста пустило коріння і дало плоди.

Оболонку насіння потрібно проколоти, щоб з'явилося життя. Так само наші охоронені серця мають бути розбиті. Байдужість перед цією загадкою — це не нейтральна позиція; Це смертельно. Фільм, який я бачив у Польщі, «Зібрання», уявляє дванадцять глядачів Розп'яття, засуджених бачити кожну страту, доки вони нарешті не проявлять милосердя. Їхня відстань віддзеркалює холодний погляд, яким багато хто сьогодні дивиться на вітвар.

Юда пішов далі за байдужість: він перетворив поранені очікування на повстання. Він залишив першу месу і ступив у ніч. Інші апостоли також втекли, але Євхаристія стримала їх від відчаю. Те, що захищало їх від «ангела смерті», що схопив Юду, — це не їхня мужність, а сила, отримана під час Причастя.

Пасха Старого Завіту яскраво підкреслює цю драму. Ізраїлю було наказано обрати ягня, жити з ним чотири дні, прив'язатися до нього, а потім убити його, притиснувши руки до його голови, а кров залишала позначки на їхніх дверях. Раші називає всіх, хто залишався на вулиці або тримав емоційну дистанцію, РОЧАКОМ — «далеко», байдужим, недоторканим втратами. Така людина насправді не «провела Песах».

Повне значення зустрічається лише на Голгофі. Христос, справжній Агнець, проливає Свою Кров, щоб вивести людство з рабства до Сатани. Дивитися на Його жертву без серця — це стояти НА РОЧАКАХ і ризикувати зустріти **ангела смерті** без захисту. Євхаристія — це наша Пасха. Тут, у конкретних рухах нашої душі, вирішується, чи приймати ми Святого Духа, чи підкорятися злу. **Навколо цього бенкету, як навчає церква, стоїть стіна ангелів.**

Самі апостоли, можливо, не виконали емоційних вимог цієї Пасхи. Вони розбіглися. Та ніхто, окрім Юди, не загинув у відчаї. Чому? Кров, яку вони отримали, діяла як прихована вакцина проти духовного знищення. Їхнє кохання було бідним, їхньою мужністю — крихкою, але таїнство тримало їх у довгій ночі до Воскресіння.

Це проливає світло на вимогливий парадокс: у Старому Завіті Ізраїлю було заборонено пити кров. На Таємній вечері Ісус наказує Своїм учням робити саме це, під знаком хліба і вина. Він переходить межу, щоб занурити їх у нечувану близькість, роблячи їх, у справжньому сенсі, Своїми родичами. Святий Петро пізніше пише, що ми викуплені «не швидкопсувними речами, такими як срібло чи золото, а дорогоцінною Кров'ю Христовою».

Якщо кров ягняти на дерев'яних дверних косах могла відлякати руйнівника в Єгипті, то Кров Агнця Божого, прийнята під час Святого Причастя, позначає не дерево, а людські серця. Вона має містично текти в наших жилах, захищаючи нас від «другої смерті», про яку говорить Писання. Христос встановив це таїнство в останній можливий момент, як командир, що розгортає свою вирішальну зброю напередодні фінальної битви.

Ставки високі, і небезпека байдужості не є теоретичною. Падре Піо розповів про видіння Христа, оточеного священиками, які холодно проводили месу. Господь, спотворений скорботою, виголосив одне звинувачення: «**М'ЯСНИКИ!**» Це слово різко перетинає століття побожної мови. Вона відкриває моторошну можливість: що можна «святкувати» Євхаристію або регулярно її відвідувати, емоційно й духовно вбиваючи Того, хто там пропонує Себе.

Образ м'ясника повертається в рабинській казці, яку цитує Еммануель Левінас. Великий рабин смиренно йде шукати примирення у впертого м'ясника напередодні Йом Кіпура. М'ясник відмовляється з презирством і помирає за мить, проколотий осколком кістки.

Історія підкреслює гірку істину: милосердя, відкинуте загартованою гордістю, може стати смертельною. Застосовано до вітваря, воно ставить кожному віруючому незручне питання: як мені реагувати, коли Христос знову і знову приходить до мене в Євхаристії?

Псалмоспівець передає внутрішній голос Ісуса: «Мене не ворог дражнить... а ти, мій супутник, мій знайомий друг.» Коли священик або вірні моляться і діють без любові, їхні слова, «м'якші за олію», можуть стати схожими на «витягнуті мечі» до Серця, до якого вони звертаються. Найбільший біль завдають не оголошені вороги, а друзі, які зраджують вправними жестами та відшліфованими фразами.

Наслідки не залишаються замкненими в притулку. Наша позиція до Бога проявляється і у стосунках. Серце, яке не боїться образити Бога, часто або надто боїться людей, або ставиться до них з жорстокою холодністю. Відсутність щирих почуттів проявляється як жорстка відстороненість, гострі відповіді або, з іншого боку, підлабузницькі лестощі. В обох випадках людина залишається закритою, не бажаючи дозволити навіть частинці Неба пройти крізь власні рани до інших.

Євхаристія стоїть саме на цій межі. У каплиці семінарії біля лавабо висить гіпсовий рельєф із зображенням Пилата, який має руки перед засудженим Христом, де священник промиває пальці перед освяченням. Таке поєднання незручне. Жест, що нагадує про внутрішнє очищення, надто легко нагадує спробу Пилата перекласти відповідальність. Священник, як і кожен причастник, має зіткнутися з рентгенівським променем власної душі і запитати: чи стою я всередині Пасхи, позначений кров'ю Ягня, чи зовні, РОЧАК, спостерігаючи?

Достатньо лише невеликого, чесного руху серця, щоб почати спокутування: щире покаяння, тихе прохання про милосердя, пробудження вдячності за те, що Христос, Суддя, дозволив Собі бути судженим. Проте навіть цю мінімальну реакцію не можна досягти технікою. Це благодать, отримана в самому таїнстві, яке ми так легко приймаємо. Євхаристія не є безпечним ритуальним фоном для звичайного життя; це, як можна сказати без перебільшення, Армагеддон у сакраментальній формі — вирішальне зіткнення світла і темряви, розігране на полі кожного людського серця.

Отець Ентоні

Навколо світу

Іноді пропущені новини

ПОЛЬЩА

ЧИ ПЕРЕМОЖУТЬ ВОРОТА ГОМО-РЕВОЛЮЦІЇ?

Регламент заступника прем'єр-міністра Кшиштофа Гавковського, який змінює шаблони свідчення про шлюб для врахування одностатевих союзів, укладених за кордоном, є глибоким зсувом у польському цивільному праві. Полегшуючи транскрипцію іноземних одностатевих сертифікатів до національних реєстрів, держава фактично підтверджує ці союзи через довіреність, надаючи їм рівні цивільні пільги.

З точки зору ортодоксальної католицької церкви цей адміністративний маневр викликає серйозні моральні та етичні питання. Стаття 18 Конституції Польщі стверджує шлюб виключно як союз між одним чоловіком і однією жінкою — юридичну реальність, що відображає природний закон і божественний задум для людського процвітання. Обхід цього фундаментального закону під тиском судів Європейського Союзу підриває як демократичну цілісність, так і етичний обов'язок держави захищати сім'ю.

Крім того, прагнення прем'єр-міністра Дональда Таска прискорити це регулювання різко контрастує з його нещодавнім візитом до Ватикану, де він стверджував, що має спільні погляди зі Святим Отцем. Справжня справедливість вимагає, щоб суспільство дотримувалося автентичного, життєдайного визначення шлюбу. Переосмислення цієї священної інституції через адміністративні лазівки не лише підриває національну Конституцію, а й підриває моральну основу сім'ї, яка залишається фундаментальним будівельним блоком суспільства. Справжня справедливість не може бути досягнута,

обходячи моральну істину людських стосунків.

СЕКТОР ГАЗА

ВІДКАТ НА 77 РОКІВ НАЗАД

Катастрофічний дворічний збройний конфлікт у секторі Газа призвів до трагічних наслідків, які потребують термінового морального осмислення. За даними Індексу людського розвитку (ІЛРР), Газа відкинулася на 77 років назад. З урахуванням тривалості життя, освіти та доходів, ІЛР впав до безпрецедентних 0,339 — перевищивши історичні мінімуми Сомалі та Південного Судану.

З точки зору ортодоксальної католицької церкви ці статистичні дані представляють глибоку кризу людської гідності. ООН, Світовий банк і ЄС оцінюють збитки з жовтня 2023 по жовтень 2025 року у понад 129 мільярдів доларів, що становить понад 96 мільярдів фунтів. Однак справжня ціна вимірюється людськими життями. Хоча припинення вогню формально діє з минулого жовтня, гуманітарна криза загострюється. Постійний обстріл забрав життя приблизно 800 палестинців за цей період.

Моральна традиція суворо вимагає захисту некомбатантів і переваги для вразливих. Трагічно, базові ліки виснажені, понад половина медичних закладів Гази не працює, а евакуація критично хворих пацієнтів часто блокується Ізраїлем.

Газа нині, мабуть, є найстрашнішим місцем для життя у світі. Справжня справедливість вимагає безперешкодної гуманітарної допомоги, дотримання святості життя та тривалого миру, що поважає Богом дану гідність усіх ізраїльтян і палестинців.

США – КУБА

БЕЗ ЖОДНОГО ПОСТРІЛУ

Президент США Дональд Трамп нещодавно назвав Кубу «державою, що зазнала невдачі», оголосивши, що Гавана звернулася за допомогою на тлі руйнівної енергетичної кризи. Посилені триваючою блокадою США, серйозні відключення електроенергії залишили кубинське населення у скрутному становищі. З католицької моральної точки зору, хоча боротьба з системним політичним гнобленням необхідна, економічні санкції ніколи не повинні непропорційно карати вразливих або порушувати їхню Богом дану людську гідність.

Хоча раніше Трамп не виключав застосування військової сили, нинішній поворот до дипломатії відповідає стійкому заклику Церкви до мирного врегулювання конфліктів. Державний секретар Марко Рубіо, за повідомленнями, веде переговори з Раулем Гільєрмо Родрігесом Кастро щодо передачі влади. Справжня справедливість вимагає, щоб будь-яка зміна режиму ставила спільне благо кубинського народу вище за просто геополітичну перемогу.

Обнадійливо те, що Трамп нещодавно дозволив російським танкерам доставляти сиру нафту на острів з гуманітарних причин. Це справедливе рішення справедливо визнає, що базове людське виживання важливіше за політичні блокади, повторюючи наказ Христа піклуватися про найменших серед нас. Поки ці делікатні переговори розгортаються, віряни мають молитися за мирне вирішення — досягнуте «без жодного пострілу» — яке зрештою відновить свободу, віру та людське процвітання кубинському народу.

РОСІЙСЬКА АГРЕСІЯ

ЗА ПОВЕРНЕННЯ ДІТЕЙ

Голова Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн справедливо заявила, що повернення всіх українських дітей, забраних Росією, є необхідним. Звертаючись до Міжнародної коаліції за повернення українських дітей — яка нині налічує майже 50 країн — вона наголосила, що відновлення цієї молоді має бути центральним елементом будь-якої

майбутньої мирної угоди.

Сім'я є фундаментальною клітиною суспільства. Примусове розлучення дітей із батьками — це не просто порушення міжнародного права; Це тяжка образа людської гідності та природного порядку. За оцінками ЄС, Росія викрала 20 500 дітей з часу вторгнення у 2022 році, з яких повернули лише 2 000. Це систематичне викорінення, примусова асиміляція та незаконне усиновлення розривають священні сімейні зв'язки.

Нещодавно ЄС додав до свого списку санкцій 16 фізичних осіб і сім суб'єктів, пов'язаних із цими депортаціями. Справедливості заради, хоча ця дипломатична дія визнає кризу, вона залишається непропорційно слабкою відповіддю на таку глибоку моральну несправедливість.

Справжній мир — те, що святий Августин називав спокоєм порядку — не може бути побудований на розбитих життях невинних. Міжнародна спільнота має проявити більшу моральну стійкість, вийшовши за межі скромних санкцій, щоб кожна викрадена дитина була повернута до притулку їхньої законної родини.

Ми читаємо Папу Лева

В епоху штучного інтелекту я закликаю всіх прагнути до просування форм комунікації, які завжди поважають істину про людську особистість, на які має бути спрямована кожна технологічна інновація.

Марія є досконалим зразком того, ким має бути вся Церква: створіння Слова Господнього і мати дітей Божих, які народжуються через слухняне покірне покірне дії Святого Духа. Як віруюча у найповнішому розумінні слова — Та, в якій нам показується досконала форма безумовної відкритості до таємниці Божої в спільноті святого

Народу Божого — Марія є найдосконалішим членом церковної спільноти. Нарешті, як Та, що народжує дітей у Синові — улюблена у вічно Улюбленому, що прийшла серед нас — Марія є Матір'ю всієї Церкви; до неї Церква може звернутися з дитячою довірою, впевнена, що її почують, піклуватимуться і люблять.

Усі ці якості Пресвятої Діви Марії можна було б виразити, називаючи її Жінкою — іконою Таємниці. Термін «Жінка» показує місце в історії цієї молодой Доньки Ізраїлю, якій було даровано надзвичайний досвід стати Матір'ю Месії. Іконка виразу, у свою чергу, вказує на те, що в ній реалізовано подвійний рух: спуск і підйом. У Марії проявляється і безпідставне обрання з боку Бога, і вільна згода віри, виражена в Ньому. Отже, Марія є Жінкою — іконою Таємниці, тобто Божого плану спасіння, колись прихованого і повністю відкритого в Ісусі Христі.

Загальна аудиторія, 13 травня 2026 року

Образ Ісуса, який (...) піднятий із землі і возноситься на небо, може змусити нас сприймати цю Таємницю як далеку подію. Насправді це не так. Бо ми з'єднані з Ісусом, як члени з Головою в одному тілі, і Його вознесення на небо також притягує нас до Нього до повного спілкування з Отцем. Святий Августин сказав у цьому зв'язку: «Те, що Голова йде попереду, — надія для членів» (Сермо 265, 1. 2). Все життя Христа — це рух сходження, який — через Його людяність — охоплює і включає всю реальність світу, піднімаючи і викупляючи людину з її стану гріха, приносячи світло, прощення і надію там, де панували темрява, несправедливість і відчай, щоб привести до остаточної перемоги Великодня, в якій Син Божий «смертю знищив нашу смерть, і, піднявшись, відновив наше життя» (Передмова I до Великодня). (...)

Вознесення говорить нам не про далеку обіцянку, а про живий зв'язок, який також тягне нас до небесної слави (...). Ми знаємо шлях цього підйому. Ми знаходимо це в Ісусі, у даруванні Його життя, у Його прикладах і Його навчанні, а також бачимо це у Діві Марії та святих — як тих, кого Церква дає нам як універсальний зразок, так і тих, кого Папа Франциск любив називати

святими «сусідами», з якими ми живемо свої дні: батьки, матері, дідусь і бабусі, люди будь-якого віку і в кожному стані життя, які з радістю та відданістю щиро прагнуть жити згідно з Євангелієм.

Регіна Каелі, 17 травня 2026 року

В епоху штучного інтелекту я закликаю всіх прагнути до просування форм комунікації, які завжди поважають істину про людську особистість, на які має бути спрямована кожна технологічна інновація.

Після Regina Caeli, 17 травня 2026 року

На мою думку

Гнозис

Відтоді, як Мадонна «розгулялася» на телебаченні, у культурі знаменитостей стало модним зав'язувати червону нитку на зап'ясті й говорити про «космос», «природу» та всі інші нечіткі сили — будь-що, здається, крім живого Бога.

Спонукав до цієї роздумів нещодавній вислов популярна співачка, яка називає себе «старою душею» і стверджує, що різні істоти — часто явно нелюдські — оточують і ведуть її. Такі розмови тепер майже звичні. Але потім я натрапив на стару онлайн-розмову з письменницею Ольгою Токарчук, у якій вона відкрито просуває власні духовні ідеї та своє захоплення Якобом Франком, гордо кажучи, що «відкрила» його для читачів. Складається враження, що це було її ключове досягнення у здобутті Нобелівської премії — рішення, яке виглядало радше ідеологічним, ніж літературним.

Те, що Токарчук каже про Френка, людину, яка була морально зіпсованою за будь-якими чесними історичними стандартами, виходить далеко за межі того, що може витримати здоровий глузд. Яків Франк був самопроголошеним «месією», який очолював розплив, морально розслаблену секту. Вони удавали, що приймають католицизм, і проникали в католицькі кола, навіть у знатні родини, водночас зберігаючи таємні мережі переважно для змови та власної вигоди.

Сам Франк тричі змінював релігію, розглядаючи кожную віру як інструмент для отримання грошей і впливу. Його «вчення» було сумішшю гностичних гаслів, сильно натхненних Саббатаєм Зеві зі Смірни. Зеві занурився в кабалістичні припущення, які мали підняти «обраних» до рівня, рівного Самому Творцю. Шлях до цього статусу проходив через низку «ініціацій» — на практиці моральний занепад і свідоме порушення моральних і соціальних табу.

Ми могли б довго розбирати все це, але основна проблема є гострою і болісною: сьогодні в Церкві ми бачимо плоди внутрішніх рухів, позначених цим самим гностичним духом. Ці впливи черпають як із гнозису кабали, так і зі старих гностичних єресей, які знову з'являлися в християнській історії в нових формах — павликіани, патарени, богоміли, катари.

Ось так можна прочитати дивне зростання певних християнських сіоністських течій у Сполучених Штатах і, ближче до дому, католицьких сіоністів у самій Церкві. Разом вони поглиблюють відчуття плутанини, відчуття, що світ, який ми знали — світ, який ми зробили своїм у вірі — розпадається на частини на наших очах.

Проте це не вперше. Перші століття християнства вже були наповнені гностичними сектами — особливо на Сході — які проповідували можливість «стати рівним Богові», часто з маніхейським відтінком. Церква вже пережила ці бурі. Її атакували, струшували, перевіряли. І все ж — як було тоді, так і зараз.

То який найпростіший і найчіткіший тест проти гностицизму? Поклоніння Самому Ісусу Христу, любов до Матері Божої та шанування Хреста.

Гнозис не витримає цих трьох:

— Ісус, втілена Істина, відкидається тими, хто потрапив у чари таємного «знання».

- До Богородиці вони приховують сиру, майже фізичну ворожість; злий ненавидить її.
- Хрест для них — лише знак страждання, від якого треба втекти, ніколи не знак нашого спокути і нашої надії.

Вивчення Кабали може здаватися інтелектуально захопливим, але ми повинні називати її чесно: це спосіб мислення, який відсуває повагу до Творця і спокушає людей на «шлях пізнання», що стверджує, що забирає Божі таємниці з Його рук. Це прямо суперечить серцю християнської віри.

Цей гностичний світогляд завжди проникав у католицьку духовність, як бур'яни в сад, породжуючи безліч проєктів і духовних тенденцій, які збивають душі з курсу. Релігійне змішування та пантеїзм — серед цих побічних шляхів — спокусливі на перший погляд, але зрештою руйнівні.

Мрія про єдину «тотальну релігію», що поєднує елементи всіх основних вірувань — мрія, іноді пов'язана з припущеннями Маймоніда та пізніших мислителів — зрештою, є фальсифікацією духовного порядку. Це прямо суперечить християнському твердженню, що істина — це не ідея, а Особа: Ісус Христос.

Церква завжди навчала, що єдиний надійний шлях до спасіння — це християнська віра. Це не означає зневагу до інших. Навпаки, вона вимагає євангелізації, що здійснюється з справжньою любов'ю — включно з любов'ю до єврейського народу — щоб ніхто не був позбавлений шансу на спасіння в Христі.

В епоху, зачаровану «старими душами», космічними енергіями та постійно змінними духовними модами, справжня межа розділення проходить тут: між гордою ілюзією прихованих знань і скромною, рятівною правдою Євангелія.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забувайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керрол, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, тримайте в молитвах Айдана Вілсона та Джона Варема (2010), чия річниця припадає приблизно на цей час.

Новини та події

Приєднуйтеся до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Микола каже: Я збираюся, сумки зібрані. Я організував маму, тата і братів. З нетерпінням чекаю зустрічі з вами наступного тижня. Ми прибуваємо наступної неділі автобусом о 16:06.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайл і Островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876

Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 55216

Золота послідовність**Sequentia Aurea****Вені, святий Дух**

Святий Духу, Господи Світла,
З ясної небесної висоти
Твоє чисте сяйво даруй.

Прийди, ти, Отче бідних,
Приходьте зі скарбами, що тривають;
Прийди, світло всього живого!

Ти, з усіх найкращих консолаторів,
Ти, чарівний гість душі,
Освіжаючий спокій дарує.

Ти в праці солодкий комфорт;
Приємна прохолода в спеку;
Розрада посеред горя.

Світло безсмертне, світло
божественне,
Відвідай ці свої серця,
І наше найбільше наповнення:

Якщо ти забереш свою благодать,
Нічого чистого в людині не
залишиться;
Усе його добре перетворюється на
погане.

Зцілити наші рани, відновити нашу
силу;
На нашу сухість вилийте свою росу;
Змийте плями провини:

Зігнути вперте серце і волю;
Розтопити заморожене, зігріти холод;
Ведіть кроки, які збиваються з шляху.

Ти, на нас, хто завжди.
Ти сповідаєшся і обожнюй,
З Твоїми семичастиними дарами
зйдуть:

Дай нам розраду, коли ми помремо,
Дай нам життя з Тобою на висоті;

Даруй нам радощі, які ніколи не
закінчуються.

Вені, Святий Дух,
et emitte caelitus
Lucis Tuae радій.

Відчуваю, отче пауперум,
Вені, Датор Мунерум,
Вені, люмен кордіум.

Consolator optime,
Dulcis hospes animae,
Dulce refrigerium.

У трудових вимогах,
In aestu temperies,
У Fletu Solatium.

O lux beatissima,
Репле Кордіс Інтима
Tuorum Fidelium.

Sine tuo numine,
nihil est in homine,
Ніхил ест іноксіум.

Lava quod est sordidum,
Riga quod est aridum,
sana quod est saucium.

Flecte quod est rigidum,
fove quod est frigidum,
Rege quod est devium.

Da tuis fidelibus,
In te confidentibus,
Септенарію сакруму.

Da virtutis meritum,
da salutis exitum,
da Perenne Gaudium.